

Lov at nævne. Den nuværende Fæstning omkring København er jo vel anlagt efter Sagkundskabens højeste og nøjeste Principper, den er vel saaledes, at alt, hvad der er kommet frem fra Sagkundskabens Side, er taget med i Betragtning ved denne. Men jeg lagde Mærke til forleden, da vi var ude ved Fæstningen, at den alligevel var anlagt saaledes, at den ogsaa havde Skydehuller bag ud: man har altsaa ikke været fuldstændig sikker paa, at Fjenden kunde holdes fra at komme forbi og komme indenfor Forterne. Man har ikke været saa sikker herpaa, som man med Hensyn til de nuværende Forter mod Søsiden synes at være det.

Jeg kommer her til at tænke paa en lille Episode. Den er for Resten lidt gammel, og jeg er bange for, at den hører til de Ting, som ville faa et kendt Navn, naar jeg nu nævner den. Det angaar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), forrige Gang han var Medlem af Tinget. Da blev der sagt til ham en Gang, da vi talte om Københavns Befæstning: Ja men, dersom nu dette ulykkelige skulde træffe, at København skulde blive bombarderet og skulde blive afskaaret fra Omverdenen, frygter De saa ikke noget for, at Københavnerne skulle komme ud og sige til dem derude i Forterne: Hør mine gode Venner, ville I nu værsgo' se at skaffe os Luft, for vi kunne ikke blive ved at leve paa den Maade. Saa svarede det ærede Medlem: Ja, det kan bare føre til, at vi vende en Kanon om. (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Jeg har aldrig sagt noget saadant). Ja, det kan være, men jeg vil dog tro . . . (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Jeg har aldrig sagt noget saadant, og det kunde aldrig falde mig ind at sige noget saadant). Jeg vilde for Resten ogsaa nødig have nævnt det, men jeg kan godt sige, hvor det blev sagt, det blev sagt ude i den lange Korridor ude bag Salen. (Halsted: Det er altsaa ogsaa privat Samtale). Ja, det have vi jo haft en Del af.

Men lad det nu være, som det være vil. Jeg tror, at denne Fæstning vil komme til at koste vort Land ikke alene meget Blod og mange Penge, men jeg frygter for, at det skal føre til en yderligere Deling af vort kære, gamle Fædreland. Og hvem er det da, det kommer til at gaa ud over? Jeg saa forleden, at der ved første Behandling blev talt om, at man i tyske Blade forlange, at vi ogsaa skulde befæste Esbjerg, thi det kunde jo være, at en fjendtlig Magt, navnlig den fjendtlige Magt,

der den Gang var Tale om, England, vilde forsøge at gaa i Land paa Vestkysten af Jylland, hvorledes er saa Stillingen her? Er Stillingen da saadan, at vi kunne være vor Neutralitet ovre i Jylland? Nej, paa den Maade, vi ordne vort Forsvar, kunne vi ikke gøre det; det bliver endogsaa mindre end det, som man fra radikal Side tænker at møde Fjenden med, dersom deres Forslag blev vedtaget. Men vi have haft Eksempler paa, at Fjenden godt kan lægge sig op i Jylland, og vi Jyder have erfaret, hvad det medfører at have en Fjende oppe i vort Land. Den højtærede Konseilspræsident sagde i Gaar: Det er nu en Gang saadan, at naar Fjenden kommer op i vort Land og sætter sig fast der, saa er han der, og saa ender det gerne med, at han beholder Landet. Skulde det føre til, at Jylland og Fyn skulde komme ind under fremmed Aag, under fremmed Flag, saaledes som de $\frac{2}{5}$ af Danmark allerede ere, saa, siger jeg, er denne Fæstning dyr og meget for dyr, og den vil være i Stand til, havde jeg nær sagt, at døde det danske Folk som Folk.

Der har været sagt fra forskellige Sider, endog fra sagkyndig Side, at de Udgifter, vi nu udgive til vort Forsvar, maaske kunde være tilstrækkelige, naar de blot blev anvendte paa en efter deres Opfattelse god Maade. Der er alt for mange Paragraffer, alt for mange Bestemmelser i vor Hærlov, derved forkludres vor Hærordning, bliver ikke, som den burde være efter de sagkyndiges Mening. Jeg har en Gang tidligere stillet et Forslag, og jeg vil heller ikke nægte mig selv at komme frem med det nu — jeg stillede det i øvrigt ogsaa i sin Tid overfor mine Kolleger, da Forsvarskommissionen blev nedsat, idet jeg ønskede, at Forsvarskommissionen kom til at arbejde indenfor en bestemt finansiel Ramme. Vi ofre selvfølgelig meget mere til vort Forsvarsvæsen end 20 Mill. Kr. aarlig, men hvis de 20 Millioner, siger man, kunde blive brugte paa en efter de sagkyndiges Anskuelse heldig Maade, kunde der maaske komme noget godt ud deraf. Det, vi ere i Færd med at lave, er efter de sagkyndiges Mening ikke godt. Jeg vil derfor henstille, at man f. Eks. siger til Regeringen: Udarbejd os et Forslag indenfor en finansiel Ramme af 18 Mill. Kr. — ja, det er maaske for lidt; nogle sige, det er for lidt, andre, at det er for meget, jeg tør ikke bestemt sige, at det skal være 18 Mill. Kr., men man kunde jo ogsaa gaa til 20 Mill. Kr. — saa skulle vi se paa det med Vel-